

technikai fejlődés lehetőségeit vizionálja, de nem is platóni értelemben, vagyis nem egy „tökéletes” államszerkezetet vázol fel, hanem a két világháború közötti, diktatórikussá vált államrendszerek – főképp a Hitler hatalomra jutása utáni Németország – politikai és hatalmi viszonyaira igyekszik választ keresni egy több évszázaddal később játszódó történetben.

A krízis gyökerei Hesse szerint visszavezethetők az újkor hajnaláig, és a válság a XX. század fordulóján, a fin de siècle idején, a „tárcairodalom kora” végén éri el azt a mélypontot, melyben a szellem teljesen értékét veszti, és a pusztulás, a nyugati kultúra hanyatlása elkerülhetetlenül válik. Ebből a szakadékból igyekszik Kasztália, az elit pedagógiai tartomány a szellem feltámasztásával kiutat keresni.

Vajon életképes-e ez a szellemi elit, és képes-e valamikor a XXIV. században is megőrizni a „klasszikus humanizmus” értékeit?

3000 Ft

ISBN 978-963-266-261-9

9 789632 662619

DESIGN: BÁNYÁSZ

A borítón JAYANTHA GOMES Hermann Hesse *Az üvegyöngyjáték* című művéhez készített akvarelljének részlete látható

„Az üvegyöngyjáték tehát játék kultúránk minden tartalmával és értékével; úgy játszik velük, ahogy, mondjuk, a művészetek virágkoraiban egy festő játszadoxhatott palettája színeivel.

Amit az emberiség megismert, ami fenséges gondolatot és műremeket létrehozott alkotó korszakaiban, amit a tudós szemlélődés következő periódusai fogalommá alakítottak át és elménk birtokává tettek: a szellemi értékeknek mindeme roppant anyagán az üvegyöngyjátékos úgy játszik, mint orgonán az orgonista, és ez az orgona szinte elképzelhetetlenül tökéletes, billentyűzete és pedálja letapogatja a teljes szellemi kozmoszt, regiszterei csaknem számlálhatatlanok; ezen a hangszeren, elméletileg, eljátszható a világ egész szellemi tartalma.”

(Hermann Hesse)

Cartaphilus

HERMANN HESSE Az üvegyöngyjáték

Ch

Hermann HESSE Az üvegyöngyjáték

Cartaphilus

Amikor a svéd Nobel-díj-bizottság a második világháború után, 1946-ban – „*ihletett művészetéért, mely egyre merészebb és mélyrehatóbb, és melyet klasszikus humanizmusa, valamint kimagasló stílusművészete jellemez*” – a hatvankilenc éves svájci-német írónak ítéli

az irodalmi Nobel-díjat, már ismert az életművet lezáró és megkoronázó főmű, *Az üvegyöngyjáték* című nagyregény.

Hesse 1932 és 1943 között keletkezett írását sokszor együtt említik a XX. század nagy kísérleti regényeivel: Robert Musil „esszéregényével”, *A tulajdonságok nélküli ember* című befejezetlen regénykolosszussal, Hermann Broch polihisztorkus regényeivel és elsősorban Thomas Mann *Doktor Faustus* című művével. Ám *Az üvegyöngyjáték* visszanyúlik egészen a XVIII. század új német regényirodalmáig, pontosabban és főképpen Goethe *Wilhelm Meister tanulólévei* (1796) című művelődési regényéig, melynek *Az üvegyöngyjáték* egyfajta pandanja.

A regény utópisztikus mű is egyben, de nem olyan értelemben, mint például Jules Verne írásai, melyekben az író egy távoli jövőben megvalósuló